75 rokiв Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 95. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 21-го ТРАВНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 21, 1968 No. 95. VOL. LXXV

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ У 75-РІЧЧЯ ЗБІЛЬШИТЬ ОДНОРІЧНУ ДИВІДЕНДУ ЧЛЕНАМ НА 75%

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАКІНЧИВ СВОЇ НАРАДИ ДОТАЦІЄЮ $20,300 НА НАРОДНІ ЦІЛІ, З ЦЬОГО $10,000 НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ, ВИБОРОМ КЛІВЛЕНДУ НА МІСЦЕ ЧЕРГОВОЇ КОНВЕНЦІЇ В 1970-МУ РОЦІ ТА СХВАЛЕННЯМ БАГАТЬОХ ПОСТАНОВ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ І ГРОМАДИ.

УХВАЛИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Союзівка, Кергонксон, Н.И. — У 1969-му році, в якому Український Народний Союз відзначатиме своє 75 річчя, всі його члени одержать однорічну дивіденду на 75 відсотків більшу, ніж звичайно. Таку постанову виніс Головний Уряд УНС на закінчення своїх річних нарад, що відбулися на цій виховно-відпочинковій оселі в тижні від понеділка 13-го травня до п'ятниці 17-го травня ц.р. Наради відкрив вступним словом головний предсідник Йосип Лисогір в понеділок, 13-го травня, і після прийняття порядку нарад обрано дир. Петра Пуцила, дотеперішнього заступника голови Головної Контрольної Комісії, на головного касира на місце померлого св. п. Івана Кокольського, а Володимира Гірняка на опорожнене цим вибором місце головного контролера. Після того приступлено до звітів усіх головних урядовців та дебат над цими звітами і доповідей та дебат в організаційних справах, що зайняло перші три дні нарад. Два останні дні, четвер і п'ятниця, були в цілості виповнені рекомендаціями для добра організації, дебатами над ними та схваленням відповідних постанов.

Головний предсідник пропонує

Першим зголосив свої рекомендації головний предсідник Йосип Лисогір, між іншим пропонуючи:

- Схвалити запропоноване акчуаріями УНСоюзу збільшення однорічної дивіденди для членів УНСоюзу в 1969 році, в якому припадає 75-річчя цієї організації, на 75 відсотків, якщо, очевидно, таку постанову апробує забезпеченевий департамент стейту Ню Джерзі;
- Призначити новообраного головного касира Петра Пуцила на всі ті пости, що їх займав в УНСоюзі чи з рамени УНСоюзу в громаді його попередник сл. п. Іван Кокольський;
- Уповноважити спеціяльний Будівельний Комітет, зложений з членів Головного Екзекутивного Комітету та голов Головної Контрольної Комісії і Головної Ради, переговорювати з дирекцією Першого Національного Банку Джерзі Сити в справі закупу місця при вулицях Монтгомері і Грін, що є власністю того банку, під будову нових приміщень для Головної Канцелярії УНС і В-ва „Свобода". Якщо б того місця не можна було набути з користю для УНСоюзу, Будівельний Комітет уповноважується розглянутись за іншими такими місцями в Джерзі Ситі або в інших відповідних околицях. Цей Комітет уповноважується заангажувати архітекта та інших спеціялісів, які приготовили б пляни для будови нових приміщень для УНС, законтрактувати будівельників та полагодити всі інші справи, зв'язані з такою будовою і її фінансуванням;
- Уповноважити цей спеціяльний Комітет заангажувати архітекта та інших спеціялісів для виготовлення плянів для побудови нового будинку на 100 кімнат та інших приміщень на Союзівці, якщоб департамент банківництва і забезпечення стейту Ню Джерзі погодився на виасигнування відповідних фондів на таку будову;
- Відзначити 75-річчя УНСоюзу в 1969-му році виставкою оригінальної української опери в Ню Йорку і Філядельфії та серією відповідних програм в Шамокіні і в Басейні Твердого Вугілля, в якому УНСоюз був створений. Ці святкування мали б відбутися в травні 1969-го року.
- Обраний на конвенції в 1966-му році Комітет в складі: п. Роман Слободян, д-р Володимир Ґалан та п. Дмитро Шмаґала повинен продовжувати старання для злуки Українського Народного Союзу і Українського Робітничого Союзу;
- Прийняти рекомендацію Головної Контрольної Комісії щодо продовжування теперішньої інвестиційної політики та інвестувати більшу частину фондів УНСоюзу у довготермінові та високопроцентові бонди, як також задержати теперішню висоту відсотків від уділюваних гіпотечних позичок;
- Вислати д-рові Володимирові Ґаланові офіціяльного листа з подякою та признанням за те, що він перебрав на себе завдання перевірити можливості організаційного поширення УНСоюзу на українців у країнах Південної Америки, Великобританії й Австралії під час офіціяльних відвідин тих країн з рамени очолюваної ним фінансової інституції, як також за детальний звіт про такі можливості в Бразилії й Арґентині.

Усі ці пропозиції головного предсідника Йосипа Лисогора були одноголосно схвалені.

Рекомендують усі члени Екзекутиви

Після рекомендацій головного предсідника Йосипа Лисогора, запропонували свої рекомендації всі інші члени Головного Екзекутивного Комітету: заступники головного предсідника інж. Степан Куропась, пані Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох та головний касир Петро Пуцило, який окремо предложив проєкт нового бюджету, як також редактор А. Драган. Опісля зголошували ще свої рекомендації поодинокі члени Головної Контрольної Комісії і Головної Ради. Усі схвалені рекомендації будуть вкоротці офіціяльно проголошені на сторінках „Свободи", органу УНСоюзу.

Один процент підвишки для дбайливих секретарів Відділів

Під час дебат над пропозиціями і ухвалами для добра організації віддано багато уваги справі конвенційної рекомендації щодо підвишки винагороди для відділових секретарів з шість до сім відсотків. В результаті Головний Уряд вирішив, щоб секретарям усіх тих Відділів, які з кінцем цього року не матимуть втрат у кількості членства, таку підвишку признати. Підвишка відноситиметься до цілого року, себто від 1-го січня ц.р.

Клівленд — місце чергової конвенції

З уваги на те, що чергова 27-ма конвенція УНСоюзу яка має відбутися в травні 1970-го року, буде ще зв'язана з ювілеєм 75-річчя створення УНСоюзу, зроблено перевірку можливостей відбути цю конвенцію в одному з міст Пенсильвенійського стейту, в якому УНСоюз був створений. Проте, перевірка виявила, що таких можливостей в самому районі створення УНСоюзу немає. Під час дебат над цією справою пропоновано ряд інших міст, між ними Атлантик Ситі, Вашингтон і Клівленд. Рішено, щоб конвенцію відбути в Клівленді — якщо, очевидно, можна буде знайти на той час відповідне приміщення в готелі.

Новий касир пропонує новий бюджет

Справу нового бюджету з'ясував і запропонував уже новообраний головний касир Петро Пуцило, згадавши, що племінар того бюджету був приготований в Головній Канцелярії і він його перевірив. Новий бюджет передбачає загальні прибутки на суму $4,215,000.00, з того $2,750.000.00 з членських вкладок, а $1,467,000.00 з відсотків від інвестицій. Адміністаційні видатки на цей рік передбачається сумарично на $920,662.50. Проєкт бюджету прийнято на пропозицію Головної Контрольної Комісії

Головний предсідник відмовляється від підвишки платні

Між численними пропозиціями, що їх вносили головні контролери й головні радні, була також добре умотивована пропозиція, щоб платню для головного предсідника Й. Лисогора підвищити на дві тисячі долярів. У відповідь на цю пропозицію п. Й. Лисогір, подякувавши за неї, заявив, що він не може такої підвишки прийняти, бо вважає, що УНСоюз у звітовому часі не мав таких організаційних успіхів, які дозволяли б на збільшування адміністраційних видатків.

Звіт стипендійної Комісії

За стипендійну комісію, яка відбула свої наради в неділю, 12-го травня, під проводом її голови проф. д-ра Романа Смаль-Стоцького, звітував головний секретар д-р Ярослав Падох ствердивши, що Комісія признала п'ять стипендій на загальну суму $2,000.00. Докладніші інформації про ці стипендії і студентів, що їх одержали, будуть подані в черговому числі „Свободи".

На закінчення — „Ще не вмерла Україна"

Вичерпавши порядок нарад, що ними в останньому дні проводили заступники головного предсідника Володимир Сохан перед полуднем й інж. Степан Куропась по полудні, головний предсідник Йосип Лисогір формально закрив річні наради Головного Уряду УНСоюзу в п'ятницю, 17-го травня, о год. 5-ій пополудні. На закінчення нарад, всі приявні відспівали заінтонований заступником головного предсідника Богданом Зоричем український національний гимн: „Ще не вмерла Україна".

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ПРИЗНАВ $20,300.00 НА НАРОДНІ ЦІЛІ, З ТОГО $10,000.00 НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

Головний Уряд Українського Народного Союзу під час своїх річних нарад рішив пожертвувати з каси УНСоюзу, з його Народного Фонду, $20,300.00 на народні цілі. Найбільшу суму — 10 тисяч долярів — пожертвувано на Українські Студії в Гарвардському університеті. Від Головного Екзекутивного Комітету справу цих пожертв реферував головний секретар д-р Ярослав Падох, згадавши, що в цьому році, з уваги на важливість українських студій в Гарварді та на пекучу потребу здобути на ту ціль відповідні фонди, треба було відступити від дотеперішньої практики розподілу наявного Народного Фонду на пожертви малими сумами для багатьох вартісних і заслужених установ та на різні благородні цілі. З тієї конечности майже половину цих народних фондів виасиґнувано на Українські студії в Гарварді, а другу половину, $10,300.00 розділено на такі установи і цілі, як: Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців, Український Конґресовий Комітет Америки і Комітет Українців Канади, Злучений Український Допомоговий Комітет, Наукові Товариства ім. Шевченка та Українські Вільні Академії Наук у ЗСА і в Канаді, Український Вільний Університет в Мюнхені, Англомовна Енциклопедія Українознавства та українознавчі курси в Пенсилвенійському університеті і на Союзівці.

В Асторії посвячено нову українську католицьку церкву

Асторія, Н. И. — В неділю, 19-го травня відбулося в Асторії велике торжество посвячення новозбудованої української католицької церкви Чесного Хреста. Посвячення доконав стемфордський Владика Йосип Шмондюк в сослуженні місцевих і позамісцевих священиків. Перед посвяченням був влаштований похід груп організацій із прапорами, які передефілювали перед Владикою та іншими достойниками, а після першої відправи в новій церкві понад 350 осіб взяло участь у великому бенкеті з нагоди цього величавого парафіяльного свята.

На бенкеті, який мав також гарну мистецьку частину із виступами солістки панни Н. Худої танцювальної групи пані Е. Оприско і хору під диригентурою проф. К. Лиська, виголосили промови-привіти о. протоігумен Микола Когут, Владика Йосиф, заступник гол. предсідника Українського Народного Союзу Володимир Сохан і парох о. ЧСВВ, В. Андрейчук. Майстром церемонії був місцевий адвокат О. Дячук, а керівником імпрези посвячення церкви голова будівельного комітету ветеран Іван Шамен. У цій парохії дуже діяльним є 5-ий Відділ УНСоюзу. Братство св. Миколая, що його очолюють тепер Андрій Маланчук — предсідник і Микола Хоманчук — секретар. Цей Відділ теж чимало причинився до збірки фондів на будову нової церкви.

Точніший допис про це посвячення новозбудованої церкви буде поміщений в одному з чергових чисел „Свободи".

НОВООБРАНИЙ ГОЛОВНИЙ КАСИР УНС З'ЯСОВУЄ СВОЄ СТАНОВИЩЕ

Петро Пуцило

Новообраний головний касир Українського Народного Союзу, дир. Петро Пуцило, з'ясував своє становище до своїх нових завдань і обов'язків у промові, яку виголосив англійською й опісля українською (якою він бездоганно володіє) мовами під час урочистої вечері Головного Уряду УНС в четвер, 16-го травня. В своїй промові Петро Пуцило сказав:

Дорогі Головні Урядовці УНСоюзу, Шановні Гості, Пані і Панове!

Дозвольте мені скористати з цієї нагоди, щоб подякувати Вам усім членам Головного Уряду, за виявлене мені довір'я та вибір на так важливий пост головного касира Українського Народного Союзу. Я свідомий того, що маю наслідувати покійного Івана Кокольського і також Романа Слободяна, двох попередніх головних касирів, які так енергійно працювали і так вміло сповняли свої обов'язки супроти нашої установи. Прошу прийняти від мене запевнення, що їхній приклад служитиме для мене дороговказом у стараннях оправдати Ваше довір'я та віру в мої здібності. Я певний того, що п. Слободян не відмовить моїм проханням, коли звертатимусь до нього за порадами в справах, в яких його досвід буде для мене цінною допомогою.

Починаючи своє урядування на пості касира, я здаю собі вповні справу і з ряду проблем, які стоять перед Українським Народним Союзом. Я незвичайно вдячний Головному Урядові за його правильний підхід до важливих справ, над якими ми радили в цьому тижні. Ви допомогли мені скристалізувати мою думку про ці справи і закріпили мою віру в незаперечну мудрість, яка цікує колективний провід.

На закінчення дозвольте мені накреслити мою організаційну філософію. Я є завзятим оборонцем колективного підходу у вирішуванні справ Українського Народного Союзу. Тому теж Ваша постійна піддержка і порада будуть для мене дуже важливими в будучності. Від мене можете сподіватися політики відкритих дверей та взаєморозуміння до всіх проблем, з якими була б пов'язана в якийнебудь спосіб справа дальшого росту нашої установи. Ви і я, всі ми разом, зможемо в критичних роках, які стоять перед нами, допомогти Українському Народному Союзові розвиватися у щораз більше динамічну і важливу силу в безперервній боротьбі українського народу за незалежність України, за збереження його культурної етнічної спадщини в Північній Америці та за кращу долю українців в колі вільних народів.

У Франції поважна криза: генеральний страйк, загрожена влада де Ґолля

Париж. — У Франції події прийняли несподіваний оборот, що його — за твердженням преси — не сподівалися самі керівники палітичних партій, зокрема проводирі комуністів, студентів і робітничих спілок. Страйковий рух та „окупування" університетів, започатковані студентами, довели були в минулому тижні до кривавої сутички з поліцією у Латинській дільниці, після чого робітничі спілки проголосили страйк задля вислову солідарности з студентами у протесті проти буцім-то брутальности поліції. Несподівано страйк поширився й прийняв такі розміри, яких не було ще за всі післявоєнні часи. Припинився зовсім комунікаційний рух — залізниць, літаків і автобусів, як також телефонічна і телеграфічна сполука. Робітники окупували цілий ряд великих фабрик. Зокрема проголошено страйк в сталевому й вугільному промислі. Завмер рух у великому порті Гаврі. Лідер французьких комуністів уперше зажадав створення уряду „народного фронту", себто з участю комуністів. Центро - ліва опозиція разом із комуністами зголосила вотум недовір'я урядові Джорджа Помпіду. В середу 22 ц. м. має відбутися голосування в парляменті, при чому вперше створилась реальна можливість упадку уряду. Президент де Ґолль скоротив свої відвідини у Румунії на один день і вернувся в суботу мин. тижня до Парижу, де негайно нараджувався з прем'єром Помпіду та міністрами внутрішніх і військових справ. Де Ґолль заявив коротко: „реформи — так, але авантура — ні". Не відомо, які заходи прийме уряд проти страйку. Покищо не було ніяких сутичок із страйкуючими, які здебільша обсадили фабрики, різні влаштування публічного вжитку, ба навіть Велику оперу та Французьку Комедію — два найбільші театри в Парижі, де припинено вистави. Кол. французький прем'єр Мендес Франс заявив, що винуватий уряд де Ґолля, який ввесь час відмовлявся переговорювати з робітничими спілками, студентами й іншими невдоволеними колами на тему їхніх вимог.

УКРАЇНЦІ В ПРОВОДІ МІСЬКОЇ РАДИ В ПАПАНДУВІ

Бразилія. — Офіційно повідомлено про вибори керівників Міської Ради Папандуви (Санта Катаріна). З того повідомлення довідуємось, що Головою Міської Ради став п.. Євген Сидоряк, заступником голови п. Отавіо Ж. Вунше, першим секретарем Олімпіо Р. Шадек, другим секретарем Йос. Рева. Як видно з прізвищ, голова й другий секретар Ради є українського роду. (За ти-

РЕЗОЛЮЦІЇ В ЗАГАЛЬНИХ СПРАВАХ

Ми, Головний Уряд Українського Народного Союзу, найстаршої і найбільшої вільної української братерсько-запомогової і суспільно-громадської установи в світі, що зібралися на свої річні наради в тижні від 13 до 17 травня 1968-го року на своїй відпочинково-виховній оселі Союзівці, яку називають „шматком України на вільній американській землі", одноцушно схвалюємо:

У справі положення в Україні

Події останніх місяців, зокрема одержання та публікація в країнах вільного світу документів Вячеслава Чорновола й інших переслідуваних і репресованих окупаційним комуно-московським режимом українських діячів культури, потвердили знову давно відому істину про: 1) продовжувані тим окупаційним режимом практики народовбивства над українським народом та 2) не тільки нескоренність того народу, але й його активний спротив проти тих народовбивчих практик і боротьбу за свої людські і національні права. Цьому героїчному, поневоленому, але не скореному українському народові, кров від крови і кість від кости якого ми походимо, пересилаємо наш палкий, братній привіт та запевнення, що ми, разом з усією великою українською громадою у вільному світі, зробимо все можливе та докладемо всіх зусиль, щоб йому допомогти в його боротьбі за самозбереження та в його змаганнях до національної волі і державної незалежности.

Протест проти переслідувань в Україні

Тому, що УНСоюз є організацією громади ЗСА і Канади українського роду, йому не можуть бути байдужі справи і події країно їх походження — України.

Тим більше, що саме тепер в Україні і взагалі в межах СССР, відбуваються особливо застрашаючі наміри уряду СССР, приспішеними темпами і засобами урядового насильства, перевести повну денаціоналізацію українського народу і його злиття з народом Московії.

Практикується одверта русифікація школи, урядів, преси, видавництв, кіна, радіо-висилень, телебачення. Постановою 22 з'їзду партії про т.зв. „свобідний вибір" мови навчання дітей українського населення, створено неможливу ситуацію такого вибору, бо стосується він виключно українського населення, яке фактично є цілком залежне від контрольованої Москвою адміністрації, установ освіти, війська і поліційних органів. Щоб могти брати участь в публічному життю країни, населення України мусить обов'язково знати мову свого окупанта, інакше це розцінюється, як „буржуазний націоналізм" і переслідується.

Проти цього жахливого політично-культурного стану в Україні, український народ веде вперту боротьбу, українська інтеліґенція, діячі культури, освіти, науки, літератури, мистецтва ставлять цьому відчайний спротив, але в країні поліційного ладу і постійно практикованого урядового терору, їх засоби не дають практичних наслідків. Наслідком такої політики, українська мова зникла з вулиць міст, з урядів і взагалі з життя публічного. Великі маси людей, які в той чи інший спосіб хотіли б протиставитись цій політиці, виарештовуються і засилаються до таборів відокремлення віддалених північних територій СССР.

Проти такого стану, що його створила окупаційна комуно-московська влада в Україні, проти нехтування і заперечування нею всіх не тільки національних, але й найелементарніших людських прав в Україні та інших окупованих не-російських країнах, Головний Уряд УНСоюзу в імені всього свого членства в ЗСА і Канаді підносить найрішучіший протест та доручає своєму Головному Екзекутивному Комітетові довести це до відома відповідних американських, канадійських і міжнародних властей.

Українці у вільному світі

Українці у вільному світі здійснили свою довголітню мрію та з'єднали свої сили і ресурси, щоб могти тим успішніше зберігати свою ідентичність і допомагати своєму українському народові на рідній не своїй землі в його змаганнях до волі і незалежности. В тій цілі вони — при видатній активній співпраці і допомозі Українського Народного Союзу та його багатотисячного членства — відбули в 1967-му році Світовий Конгрес Вільних Українців і створили його постійний Секретаріят. Цьому Секретаріятові СКВУ та усім крайовим централям українців у вільних країнах світу, зокрема нашим Українському Конґресовому Комітетові Америки і Комітетові Українців Канади та нашій харитативно-допомоговій централі Злученому Українському Американському Допомоговому Комітетові пересилаємо наш салют та — як і у минулому так і тепер і в майбутньому — запевняємо їм нашу повну підтримку.

Українські студії в Гарварді

Від десять років ентузіясти з-поміж нашого студентства вели сміливу акцію збірки фондів на встановлення катедри українських студій при одному з передових американських університетів. Ці їх зусилля, що мали завжди повне зрозуміння і підтримку з боку УНСоюзу та його членства, увійшли в свою кінцеву стадію, як цього року, 22-го січня, точно у 50-річчя відновлення повної незалежности і суверенности Української Держави, власті Гарвардського Університету дали свою згоду на встановлення в тому передовому і найбільш престижевому університеті Інституту українських студій, якщо будуть здійснені фінансові передумови. Визнаючи вітальну важливість та вітаючи можливість таких студій в Гарвардському університеті, запевняємо Фондові Катедри Українознавства нашу повну моральну і матеріяльну підтримку та закликаємо до цього все наше членство.

Подяка

Головний Уряд УНСоюзу, згадуючи з глибоким смутком смерть свого головного касира сл.п. Івана Кокольського, висловлює щиру подяку Преосвященнішому Владиці Олександрові та всім Високопреподобним Отцям УПЦ в ЗСА, як також всім українським установам і зокрема братнім Союзам та їх репрезентантам за участь у похоронах. Окрему вдячність висловлюємо всч. о. деканові Мирославові Харині, гол. предсідникові СУК „Провидіння, за активну молитовну участь у цих похоронах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Незавидні переговори

Коли швидко після договору в Рапалльо з 16 квітня 1922 р., в якому Німеччина перша зламала міжнародний бойкот московсько - большевицького уряду, Британія почала торгувати з Совєтами, Черчілл, тоді канцлер скарбу в уряді Болдвіна, відповів цинічно на запит в палаті, чи лицює Британії мати зв'язки з убивниками: „можемо торгувати також з канібалами, коли це корисно для Британської імперії". .У цьому твердженні з'ясована не тільки правда, що всі держави керуються передусім власними інтересами, але й часто повторювана сентенція, що в політиці треба рахуватися з силою, відкладаючи на бік сентимент. Трохи воно так, але й трохи — ні. Бо з всесвітньої історії відомо, що ідеї є рушійними силами подій та що нехтування етичними моментами може інколи принести користь на коротку мету, але на довшу менту — мститься. Партнерами, мовляв, можуть бути й канібали. Але підтримування престижу таких партнерів зв'язками з ними — може принести жалюгідні наслідки.

Такі рефлексії породжує й теперішня Паризька конференція ЗСА з Північним В'єтнамом. Недавно читали ми звіти про відкриття в найближчій околиці південнов'єтнамського міста Гуе 19 масових могил з постріляними й позаколюваними жертвами короткого панування в'єтнамських комуністів у тому місті. Північні в'єтнамці і їх прислужники з В'єтконґу вбили тоді кругло 1.000 цивільних осіб, в тому числі французьких духовників, німецьких лікарів, старих жінок і малих дітей. Це були жорстокі безглузді вбивства сталінського типу, подібні до жорстокого масового винищування українців та інших не-москалів, що їх єдиною виною було те, що вони не були комуністами..

Американський Уряд правильно старається за замирення у В'єтнамі. Рахуючись із силою Північного В'єтнаму та підпорядкованого йому В'єтконґу серед цілком специфічних тамошніх умовин, ЗСА слушно рішились на переговори з північнов'єтнамськими комуністами. Але було б великою історичною помилкою, якщо б у пошуканках за політичним компромісом забути, що друга сторона прийняла кривавий терор за засіб свого володіння і експансії. Годі повірити, що світогляд і психіка тих людей зміниться з хвилиною „замирення". Тому й незавидна роля і доля американських мужів, які мусять сидіти за спільним столом з такими людьми, бути супроти них ввічливими й вислухувати лайки й цинічні заяви про „агресію" і „злочинні діла" — американців.

Червоні мікроби

З неприхованою радістю центральна московська, а за нею й провінційна „республіканська" совєтська преса пише останніми днями про те, що „комуністична партія Америки висуне своїх кандидатів на президентських виборах". Київська „Радянська Україна" з 8 травня сповіщала, що голова американської партії комуністів Генрі Вінстон пообіцяв „розгорнути загальнонаціональну передвиборчу кампанію"... В тому ж числі „Радянської України" є й інша вістка: „Підготовка до видання газети „Дейлі Ворлд" — на місце покійного комуністичного щоденника „Дейлі Воркер", який збанкротував через нестачу охочих читати комуністичну пропаґанду: „Видавці заявили, що вони провадять кампанію по збиранні одного мільйона долярів у фонд видання газети. Половину цієї суми вже зібрано. Дуже активно йде також кампанія по залученню передплатників нової газети".

Якщо запитати будь-кого з рядових американців, чи дійсно він чув про заплановану комуністичну газету в ЗСА, то напевно більшість відповість, що не чули. Але московська преса з її „прибудівками" роздуває такі й подібні вістки, щоб показати населенню СССР, як, мовляв, зростає комуністична партія і не десь, а в Америці — країні, котра протиставиться комуністичній агресії.

Певна річ, що наступ червоних мікробів на ЗСА зсередини є, триває і буде тривати, адже хто не спробував „комунізму" на власній шиї, тому важко збагнути його непридатність у житті людства. Тому, крім приватних розмов з співгорожанами та писання відкритих листів до американської преси — треба різними способами поборювати комуністичну ідеологію. Особливо треба демаскувати комуністів, які прикриваючись свободою слова, ведуть пропаґанду проти історично - оправданої боротьби з комуністичним імперіялізмом у В'єтнамі, або намагаються додати ложку „червоного дьогтю" до справедливих змагань расового характеру. Але щодо справжньої „сили" комуністів у ЗСА, то можна сказати українською приказкою: „Не такий страшний чорт, як його малюють".

Леонід Полтава

ЩО ЇМ ДОПІКАЄ

Журнал ЦК КП УССР „Комуніст України" у числі з грудня 1967 р. помістив 8-сторінкову статтю Р. Симоненка під наг. „Фальсифікатори не вгамовуються", з нападами на багатьох українських учених, починаючи від „патріярха буржуазно-націоналістичних істориків М. Грушевського". Вже з наголовку видко занепокоєння і здивування „Комуніста України" тим, що вони „не вгамовуються", хоча на шпальтах того журналу сотки разів впродовж багатьох десятків років проголошувалось, що українська політична еміґрація загнивається, зникає, розкладається і т. п. „Комуніст України" виступає особливо різко проти англомовного українського видання УККА, журналу „Юкрейнієн Квотерлі" за редакцією Володимира Душника, інформуючи при тому, що його випуск розпочався в Ню Йорку восени 1944 р., але нічого не кажучи, хто видає цей квартальник.

Стаття „Фальсифікатори не вгамовуються" надрукована в числі „Комуніста України", що було присвячене 50-літтю так зв. „радянської влади на Україні". До якої „математики" не вдавався б окупант, годі йому довести, що в грудні 1967 р. можна було писати про 50-річчя московсько - большевицької окупації України, адже УНР в 1918 році підписувала договір у Берестї - Литовському, як самостійна держава українського народу.

Суть статті в ідеологічному органі філіялу московської компартії в Україні, „Комуністі України", зводиться до того, що, мовляв, „закордонні буржуазні українські націоналісти - фальсифікатори" „вже півстоліття виливають потік грязі і брехні на український народ і обраний ним (!..) шлях суспільного розвитку". В журналі перелічено чимало науково-дослідних праць закордонних українських науковців та їх американських колеґ-совєтологів. До чорного, на оту московсько - імперську оцінку, списку потрапили праці проф. Прінстонського університету Д. Решетаря, молодого українознавця О. Підгайного — сина, о. Ізидора Нагаєвського, проф. О. Фредеріксена, проф. Р. Смаль - Стоцького, д-ра Д. Донцова, проф. М. Чубатого, Ю. Бориса, „колишнього невдалого петлюрівського „прем'єра" , І. Мазепи та ін. Годі в статті дошукуватись важливих цитат із тих праць — там є лише їх заперечування і відкидання. Багато разів згадано англомовний „Український Квартальник" та журнали „Визвольний Шлях", що виходить в Лондоні, і „Український Самостійник" у Німеччині.

„Комуніст України" намагається поборювати, як він пише, „концепцію двох революцій": соціяльної в Росії і національної — в Україні та ін. неросійських країнах імперії. Тому, що заперечити історичних фактів не можна, він вдається до звичайної лайки і вишукування на сторінках „Українського Квартальника" й ін. наших закордонних видань будь - яких розбіжностей в оцінці ролі большевицької Москви в 1917-19 роках, або в оцінні двох типів революцій на просторах тогочасної Російської імперії. Автор цитує з „Українського Квартальника" з 1967 року: „З перших днів революції в Росії розвивалися два незалежні один від одного процеси. Перший являв собою соціяльну революцію на території, яку населяв великоруський (московський) народ; другий становив революції, змістом яких було національне визволення територій України, Фінляндії" і т. д. Що протиставить цьому справедливому визначенню „Комуніст України"? — „Авторові статті бракує почуття реальности, елементарної логіки"... Далі комуністичний журнал починає дошукуватись „коректив" у наших закордонних виданнях на цю тему. Наприклад, вважає за „корективу" та навіть певне визнання совєтських позицій те, що „Український Квартальник" писав про двоїстий характер революції в Україні й ін. не-російських республіках: революція проти деспотичного царського режиму і революція за встановлення національних урядів. Не знайшовши в цьому, фактично, ніякої, так побажаної для комуністів „корективи", „Комуніст України" береться за „Визвольний Шлях", який „сьогодні вважає за потрібне зовсім інакше трактувати питання революційної боротьби на Україні і зокрема, причини поразки Центральної Ради". У „Визвольному Шляху" було твердження, що треба було „в українському національному інтересі націоналізувати землю (польських та московських п о м іщиків), банки і заводи (власність закордонного капіталу)"... „Комуніст України" трактує це речення, як „визнання, що стосуються важливих соціяльних змін, що відбувалися тоді в житті України"... Особливо радіє київське партійне видання з такого речення у „Визвольному Шляху": „Землю українським народним масам дали большевики".... „Комуніст України", однак, замовчує, що далі йшлося й про те, що большевики потім ту ж саму землю й відібрали в селян, загнавши їх у колгоспи... Але такі підтасування ще раз показують, наскільки треба бути обережним у висловах і оцінках взагалі, а історичних подій зокрема, на які чатує ворог.

Найбільше допікає окупантові України те, що „закордонні злісні фальсифікатори", „послідовники Д. Донцова", „закордонні лжевчені" і т. д. характеризують у своїх працях комуністично - большевицьку владу в Україні, як неукраїнську, як окупаційний режим. Тому й закінчує свої тиради „Комуніст України" твердженням, яке було б смішним, коли б не було таким трагічним: „Тепер їм залишається проголосити не-українським ввесь український народ, тісно згуртований навколо КПСС та її бойового загону — комуністичної партії України"...

Денис Квітковський

ЩЕ ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ ПРАВ ЛЮДИНИ

Інтерв'ю на телевізії в Дітройті і в пресі

Прибувши 5 травня 1968 року пізно вночі до Дітройту з Риму, в дорозі з Міжнародної Конференції для Прав Людини в Тегерані, я рішив звернутися до одної з тутешніх телевізійних стацій — бо американська преса в Дітройті на страйку ще від жовтня 1967 року, — і поділитись з своїм досвідом з Тегеранської конференції. Я знав, що не було там нікого ані з Дітройту, ані взагалі із стейту Мишиґену, тому не тільки українці, але й широке американське суспільство повинно би цікавитись тією подією.

Негайно в понеділок рано, 6 травня я зателефонував до великої телевізійної стації канал 4 в Дітройті (НБС) і після короткої розмови один із керівників тієї телевізійної радіостації, Джан Ловелл, признав, що моя „сторі" є „нюзворти". Мій „супутник" до Тегерану, ред. Джеймс К. Андерсон, потвердив мою „сторі" й так у вівторок рано, 7 травня до мого дому зголосилося трьох людей, один репортер і два техніки, і я дав інтерв'ю про свій побут у Тегерані, про те, що ми там хотіли осягнути й, що осягнули. Інтерв'ю відбулося на мураві перед моєю хатою, бо був гарний соняшний день.

Того ж 7 травня о год 7.15 увечері, в серії інших вісток, телевізійна стація передала дуже докладно, хоч дещо скорочено, те моє інтерв'ю. Відомий у Дітройті телевізійний н о в и н кар, Двейн Райлі, на вступі з'ясував, що Денис Квітковський, адвокат з Дітройту, був у Тегерані на Міжнародній Конференції Прав Людини з метою доказати, що Совєтський Союз систематично нехтує і насилує права людини, не зважаючи ані на Загальну Декларацію Прав Людини, ані на власну конституцію та власні закони.

У моєму виступі я сказав, що проти московсько - совєтського гнету й поневолення, проти російського шовінізму й імперіялізму постала молода ґенерація українських письменників, артистів, мистців, журналістів, щоб словом і ділом запротестувати проти московсько - большевицького безправ'я і панування в Україні з домаганням повної національно-державної рівности всіх народів — українців, росіян, білорусинів... Я далі сказав, що ми маємо список коло 230 українських політичних в'язнів, яких „судили без суду" й „засудили" на довгі роки ув'язнення або примусових робіт у Мордовії за те тільки, що вони мали відвагу стати в обороні української людини й української нації на повноправне людське життя. Основним документом наших оскаржень була книжка „Лихо з розуму" В. Чорновола, твердив я, примірник якої в англійській мові п. н. „Чорновіл Пейперс" передав репортерові. Наш виступ у Тегерані дуже не сподобався „совєтській" делеґації та делеґації т. зв. Української РСР. Про це вони недвозначно повідомили нас.

На мою думку, інтерв'ю було вдале, бо дало в коротких словах суть нашого виступу на міжнародній арені в обороні права України та української людини на самостійне повновартісне національно - державне життя проти московсько - большевицького шовінізму й імперіялізму, який порушує найелементарніші права людини і націй.

Інтерв'ю на телевізії в Дітройті (до речі, згадана стація обслуговує цілий Мишиґен, частину сусідніх стейтів Огайо, Індіяна, та велику частину південної Канади) є ще й тим маркантне та важливе, що з браку льокальної преси (страйк), та взагалі з причини малого заінтересування американською пресою Конференцією Прав Людини в Тегерані, мільйони глядачів чи не перший раз почули про Тегеранську конференцію і, зокрема, про видвигнення там вільними українцями проблеми прав української людини в СССР, вказуючи на нівечення цих прав Совєтським Союзом з його московським проводом.

Треба ще підкреслити тут і той факт, що неофіційна українська делеґація на Міжнародній Конференції Прав Людини в Тегерані яка публічно (в пресі), шляхом висилки іншим делеґаціям матеріялів Чорновола, Коляски та серії меморіялів, як і в розмовах з іншими учасниками к о н ференції, піднесла проблему невизнавання прав людини в СССР, з особливим натиском на по-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Анатоль Вярцінскі

О Б Р О С Т А Є М...

Обростаєм. Паперами,
річами,
Зобов'язаннями та стрічами,
Обростаєм болями, охами,
Як незрушне каміння
Мохами.
Обростаєм мохом обставин,
Поневолі стаєм боржниками,
Обростаєм, як берег кущами.
„Де чуже, а де наше? —
питаєм. —
Де ростем, а де обростаєм?"
Так запитуєм, бо не просто
Відрізнить
обростання від росту!
Відчуваю в душі питання:
Як спинити оце обростання?
Чи мене на це дійсно стане?
Як всією першоосновою
Пробудитися нам
по-новому?
Як зажити з нового боку,
Щоб весні дотримати кроку?
Але як же ожити маєм,
Коли кожну мить обростаєм,
Розлучаємось із собою —
Дехто з боєм,
А дехто й без бою...

Переклав з білоруської
Л. Полтава
(Маладосьць" ч. 2, 1968, БССР).

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

ГІПЕРТОНІЯ

I

Гіпертонія, в перекладі на розмовну мову високе тиснення крови, — це ненормальний стан кровоносної системи, який постає внаслідок захворювання артерійних судин, зокрема малих артерій на периферіях людського тіла або в окремих його органах. Артерії ці виказують або мало пруживости розширятись, або навіть хворобливо звужуються, і в результаті їх об'єм стає меншим, а вслід за цим кров протікає в них під більшим тиском.

На початку варто вияснити поняття високого тиснення. Часто люди говорять про тиснення „200", „100", або подають якесь інше число, часами інші говорять про, наприклад, „180 на 100" або кажуть, що лікар десь там записав магічною формулою „200/110", або якесь інше подвійне число. Що це все значить?

Тиск людської крови міряється так само, як і всякий інший: рідин, атмосфери тощо. Мірою тиску є стовбець ртуті або відповідна пружина в апараті, яка все ж достосована до міри тиску ртуті. Коли накладається людині гумовий рукав — його надувається ручною помпою, і коли тиснення цього повітря дорівнює тисненню крови в ручній артерії — стовбець ртуті вказує певне число, що й є числом тиснення крови.

Тиск крови в артеріях не є постійним, а він коливається і графічно творить криву, яка йде то вгору, то вдолину. Це коливання таке часте, як часто б'ється серце, бо коли кров вливається у серце — тоді тиснення дещо падає, а коли серце витискає кров у судини — тоді тиснення підноситься. Звемо його максимальним тисненням, а в медичній термінології його часто звуть систолічним і діястолічним тисненням. Звідси і запаси тиснення мають звичайно подвійне число, наприклад, 140/90, 180/120 чи якісь інші числа, що означає найвище тиснення і найнижче, яким протікає кров по артерії в часі праці серця.

Як нормальне тиснення крови людини визначено умовно 120/80 міліметрів стовбця ртуті, що є приблизно тисненням 1/6 частини атмосфери. Називаємо це умовним, бо межі нормального тиснення є більшими, а залежать вони від росту, ваги і віку людини, а також від праці, стану здоров'я та інших причин. Загально кажучи, тиснення в людини до 50-го року життя виявляється в таких межах максимальне між 110 і 140 мм. ртуті, мінімальне між 60 і 90 мм. Після цього віку дозволяється максимальному дещо піднестись, але при умові, що мінімальне все ж не підноситься вище 90 мм. Часами в популярній формі чути, що тиснення в людини має бути 100 плюс вік людини, наприклад, 70-літня людина повинна мати тиснення 170. Воно має дещо правди в собі, але далеке від нормального визначення. Идеться тут не про те, яким є максимальне число, а якими є обидва числа, бо вони разом визначають нормальний чи хворобливий стан. Буває, наприклад, таке: 50-літня людина повинна мати максимальне тиснення лише 140, але коли в неї мінімальне у 110, тоді така людина виявляє погані початки гіпертонії.

Загально вважають, що коли мінімальне тиснення переступає число 90, тоді вже є початки гіпертонії, а коли воно переходить число 110, тоді високе тиснення вже у повному розвитку. Максимальне може підноситись понад 140 доволі часто, доходити до 160/170, але воно рідко на цьому зупиняється, хібащо мінімальне постійно піднесене. Крім цього, максимальне дуже вразливе на психічний стан, хвилювання, переживання і т. д. і може хвилево піднестись. Все ж, коли воно й підноситься, а мінімальне стоїть у межах нормального, тоді людині не грозить ніяка небезпека. Варто пам'ятати, що якраз мінімальне число є тим, яке нищить людське здоров'я, бо воно тримає артерії постійно у більшому напруженні ,не дає відпочинку, змушує серце працювати більше посилено, розриває судини, творить тромбози, накопичує склеротичні зміни на стінках артерій і т. д. Тому, коли хтось запам'ятує своє тиснення крови, то повинен передусім пам'ятати це менше число, яким воно є при перевірці, як воно міняється при лікуванні і т. д.

Причини х в о робливого піднесення тиснення крови не є цілком відомі в кожному випадкові. Знаємо, що тут грає певну ролю спадковість, коли в родинах панує гіпертонія з одного покоління в друге. Відомо, що висока вага тіла спричинює піднесення тиснення, також деякі хвороби серця, діябет, деякі хвороби нирок, деякі пухлини надниркових залоз і т. д. Стверджено, що в примітивних народів дуже рідко трапляється гіпертонія, вона притаманна народам вищої цивілізації. Але і тут цікавий факт: перенесіть примітивну людину в оточення вищої цивілізації і в неї появляється гіпертонія. З цього висновок, що темп, напруження, вищі емоції, складність самого життя і вищі потреби людини можуть бути одною з причин гіпертонії.

Гіпертонія сама по собі, коли вона не є прогресуючою і не доходить до меж злоякісности, не завжди дає ускладнення. Біда лише в тому, що ніколи не відомо, коли саме вона вже робить пошкодження, а коли ще ні. Статистичні дані виказують, що приблизно 50% людей з протяжною г і п е ртонією захворовують на серце і гинуть від серцевих недуг, до 20% дістають атаки серця, така ж кількість гине від ударів мозку, решта гине на сечеве затруєння, т. зв. уремію, та ускладнене захворювання судин.

До розпізнання симптомів та до засобів збереження себе від цієї недуги ми й повернемось у наступній статті.

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина четверта

НАТАЛЯ

(37)

І так, з огляду на стан здоров'я і на виховання дітей о. Константин приняв парафію, яка увільнилася біля самого Кам'янця. Містилася вона у вузькій долині над самим Смотричем, зараз під містом. Була там маленька старовинна церковця.Парафія виглядала патріярхально і дуже поетично. Маленький садок за церквою, з одного боку — скеля, з другого — Смотрич ,з третього — маленький потік Добрушка. Кругом тихо, спокійно. Ніде ніякого господарства не видно. Сподобалось тут о. Константинові і, хоч ця парафія з матеріяльного боку не обіцяла добрих прибутків, бо до неї належала підміська біднота, о. Константин все таки її прийняв.

Велике господарство на селі треба було ліквідувати. Звичайно, що цю справу взяла на себе бабуся.

Отже, почався новий етап у житті родини.

Третя парафія

„Кам'янець як вінець: навколо вода, а в середині біда", — це було перше, що сказала бабуся, побачивши Кам'янець та нову парафію.

Де ті широкі, зелені простори, де ті сади, де ті поля та ліси?

Де той благобут?

Така тіснота навколо, ані нема де повернутись.

А що вже найгірше: усе треба купити, за все треба платити готові гроші! Де це видано, де це чувано, щоб родина священика мусіла навіть хліб святий купувати на базарі?

Бабуся, що весь вік вікувала на парафіях, ніяк того не могла збагнути, їй здавалося, що ось власне тепер настала для родини правдива біда, прадиве жебрацтво!

Справді спочатку матеріяльне становище родини в новій парафії було трудне. Після великого достатку в селі, де всі звикли цілком не рахуватися з ціною продуктів і де до столу уживалося тільки самі найліпші речі, не так легко було пристосуватись до нових дуже скромних обставин. Доходи були надзвичайно мізерні. Там при городі жило багато таких бідних людей, що о. Константин не тільки не хотів од них брати якісь гроші за сповідь хворого або за похорон, а навпаки часто давав їм якусь допомогу від себе, бо співчував тим бідакам. Взагалі о. Константин завжди принципово вважав для себе ніяковим і незручним приймати гроші за Боже благословення, йому здавалось, що в Євангелії про це ясно сказано: „даром дістали, даром і давайте". Тим часом в практичному житті цей звичай оплати був загально заведений з давніх часів і всі вважали це цілком нормальним явищем. Але о. Константину це було проти мислі і він усе шукав можливости, як цього уникнути.

Придивившись до міського життя і тих умов, в яких він опинився, о. Константин переконався, що жити з цієї парафії в кожному разі неможливо. Тоді, порадившись з своїми товаришами, він прийняв посаду урядовця в канцелярії єпархії, ходив денно, як всі урядовці на службу, провадив урядові книги, касу і за це одержував пристойну платню, на яку міг жити з родиною, а службу священика виконував, як почесну службу во ім'я Боже, помагаючи, потішаючи і благословляючи тих, хто того потребував. Так улаштувавши своє життя о. Константин знайшов нарешті душевний спокій і хоч виконував власне подвійну службу, чувся здоровшим.

Але Наталя після розкішного сільського роздолля, опинившись в цій тісній, вузенькій щілині скал чулася як вільна пташка, що попалась в клітку.

Правда, спочатку тішила її можливість ходити до міста, можливість завжди мати нові книжки, також було більше інтеліґентних людей, з якими могла говорити. Особливо була задоволена, коли по старому звичаю заходив о. С. поговорити з нею. Який він був завжди уважний і ласкавий до її дітей, а як дбав про свою хрищеницю. Всі в домі його любили. Поводилося йому добре. Він був гарним промовцем ,говорив розумно і з почуттям, вмів захопити слухачів, його проповіді збирали багато слухачів і він мав в своїй парафії великий авторитет. Стара церква стала тісною, щоб вмістити всіх, що сходилися до цієї церкви і багаті парафіяни вирішили збудувати нову, велику, показну церкву. Будовою цієї церкви керував о. С. і так постала одна з найкращих церков в Кам'янці.

Анюта дуже пишалася своїм чоловіком. І вона досить часто заходила до Наталі, але по старому не все бувала тактовна. Щось в Наталі її дратувало.

На бажання своєї дружини о. С. збудував також гарний дім для своєї родини. Досить характерний епізод стався під час посвячення того дому.

Посвячення мало бути дуже урочистим. Анюта у всьому любила показатися.

Приняття — велика гостина відбувалася в новому домі в найбільш парадній кімнаті. Довгі столи з багатими закусками та дорогими винами були розставлені в покої. Посередині парадний стіл для найважливіших гостей, а по боках два менші столи для другорядних гостей, для молоді та для дітей. З якоїсь причини о. Константин не міг бути на цьому посвяченні, а Наталя спізнилася на приняття і ввійшла до покою, коли гостина вже розпочалася. Вона постаралась непомітно сісти на перше вільне місце зараз же скраю. Отець С., занятий гостиною, Наталі не помітив, але бистра Анюта вгляділа і підбігла до неї та й каже:

— Як же так, що ти сидиш тут, коло дверей? Ходи, я зроблю для тебе місце за першим столом.

Наталя, що дуже не любила звертати на себе загальну увагу, налякалась і зпевняла, що їй тут зовсім добре і навіть приємніше тут між дітьми, як між старшими особами.

Тоді Анюта сказала:

— Ну, як хочеш. Правда, що і в Євангелії сказано, що „послідні будуть першими, перші будуть послідніми".

Будова церкви та посвячення дому — це була доба зеніту в житті о. С., доба найбільшого розцвіту його душевних сил та життьового успіху.

Тим більше були всі вражені, коли незабаром нитка цього багатого життя несподівано урвалась. Ніхто ані не хотів вірити, так раптово то сталось.

Одного дня дуже рано вранці прибіг слуга о. С. і доручив Наталі лист, що о. С. тяжко захворів і що дуже просить Наталю прийти до них. Наталя негайно пішла. Довго її не було, дома почали навіть турбуватись. Аж пізнім вечором повернулась заплакана і сповістила, що о. С. вже не живе. Помер так раптово від зараження крови, від Антонового вогню, як тоді казали. Останні години хотів бачити біля себе Наталю і помер держачи її руку.

(Далі буде)

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA, PA., 19141

Москва буцім-то погодилась на демократизацію режиму в ЧСР

Прага. — Під кінець минулого тижня Прага стояла під враженням несподіваного прилету туди совєтського прем'єра Алексєя Косиґіна, що його „візита" зійшлась із перебуванням у Чехословаччині 8-членної військової совєтської місії під проводом маршала Андрея Гречка і шефа партійних політруків в армії СССР, генерала Алексєя Єпішева. Чеська журналістка, Дуна Гавлічкова настирливо запитувала ген. Єпішева, чи відповідає правді твердження французького часопису „Ле Монд", що Совєти готові вислати свою армію задля підтримки чеських противників демократизаційного курсу політики чеської компартії. Ген. Єпішев, який спершу хотів промовчати той запит й викрутитись; остаточно відповідно, що це „глупость". Алексєй Косиґін, назустріч якому вийшли всі чеські проводирі, конферував з президентом Людвіком Свободою, прем'єром Ольдріхом Черніком і першим секретарем компартії Александром Дубчеком і після тієї конференції появився офіційний комунікат, що теперішні реформи в ЧСР „знайшли зрозуміння" у совєтського прем'єра. За загальним переконанням — Косиґін прилетів до Праги, щоб вплинути на Дубчека і його найближчих співробітників, щоб вони не виключали з Центрального Комітету компартії ЧСР „сталіністів" — Антоніна Новотного й поважний гурт прихильників Новотного та противників чеських „ревізіоністів". Косиґін відпочиватиме 10 днів у Карлових Валах (Карльсбаді).

Перший тиждень Паризької конференції скінчився погіршенням шансів успіху

Париж. — В минулу суботу відбулося третє з черги засідання конференції ЗСА й Північного В'єтнаму, при чому тон промов з обох сторін, як і їх зміст — був гострішим і прикрішим за попередні рази. Голова американської делеґації Аверелл Гарриман закинув комуністам, що вони ведуть викртну тактику, не бажаючи приступити до ділового обговорювання можливостей замирення та що вони виключають навіть ділову розмову на тему можливости припинення всіх налетів проти Північного В'єтнаму. Як на яскравий доказ злої волі Північного В'єтнаму й торочення пропаґанди, яка не має основ у дійсному стані речей, Гарриман вказав на твердження північно-в'єтнамських комуністів, начеб у Південному В'єтнамі не було ніяких північно-в'єтнамських вояків: таке твердження заперечує нотірійно відомим фактам. Знову ж голова північно-в'єтнамської делеґації Хуан Туі закинув Америці, що вона „ламає свою згоду", яку ніби дала, щоб на Паризькій конференції говорити спершу тільки про беззастережне і повне припинення бомбових налетів проти Північного В'єтнаму „й усіх інших ворожих актів". Хуан Туі повторив з притиском, що те припинення налетів мусить відбутися „без будь яких зобов'язань збоку збоку Північного В'єтнаму". В'єтнамські комуністи знову присвятили найбільше часу й місця на закиди проти Америки, яка ніби переводить в Південному В'єтнамі „воєнні акти, терор і репресії проти південно-в'єтнамського народу". Він закинув теж Америці порушування територіяльної недоторканності Ляосу і Камбоджи. Найближче засідання призначено на середу цього тижня. Члени північно-в'єтнамської делеґації дістали з Ганою строгу заборону входити в будь-який стик з французами й іншими чужинцями.

ПОМЕР ЛЕМКІВСЬКИЙ ДІЯЧ ВОЛОДИМИР БУЧАЦЬКИЙ

Торонто. — Газета „Лемківські Вісті" ч. 5 з травня повідомила про смерть відомого лемківського діяча мґр Володимира Бучацького, що сталася 2 квітня в Монтреалі, на 83 році життя. Сл. п. Володимир Бучацький був автором багатьох праць та спогадів про українську Лемківщину, співпрацював із „Свободою", „Лемківськими Вістями" та ін. виданнями.

Ніхто з теперішніх кандидатів не має такої популярности як їхні попередники

Принстон, Н. Дж. Інститут Публічної Опінії д-ра Джорджа Геллупа перевів опитування і ствердив, що ніхто з теперішніх шістьох провідних кандидатів на президента не втішається в перевиборчому часі такою популярністю, яку мали кандидати на президентів в попередніх каденціях. Представники Інституту послуговувалися досить складною скалею, згідно з якою найпопулярніший кандидат може мати найприхильнішу опінію виборців, яка є висловлена числом 30. Ніхто з цьогорічних кандидатів не здобув такого числа, Та найприхильніше ставляться виборці до республіканця Ричарда М. Ніксона — число 28, після нього йде демократ Гюберт Г. Гом'рі — 26, далі йдуть Кеннеді — 24, Н. Рокефеллер — 23,МекКарті — 19, Воллес — 15, Ріґен — 11. Для порівняння треба пригадати, що Джансон дістав був в 1964 році 59 відсотків голосів, що цьогорічній скалі Геллупа рівняється 32, а Ґолдвотер тоді мав тільки 15 відсотків. Ось деякі прихильні і неприхильні опінії про цьогорічних кандидатів: Ніксон — компетентний, досвідчений, інтеліґентний, ясно думає, людина дії, добрий голова родині; неприхильні опінії — невдачник, нерішучий, непевний, забагато обіцяє, холодний, калькулює. Роберт Кеннеді — аґресивний, завзятий, інтеліґентний, нагадує брата Джана, відданий справі; неприхильні характеристики — незрілий, використовує братове ім'я, опортуніст, багатий гіппіст, божеволіє за владою.

ВЕЛИКІ ВТРАТИ ЗСА У В'ЄТНАМІ

Сайґон. — За офіційним американським проголошенням — впродовж одного тижня, що скінчився в минулу суботу, згинуло у Південному В'єтнамі 562 американських вояків, 1.153 було настільки поважно ранених, що пішли до шпиталів, а 1.072 було легко ранених без потреби шпитального лікування. З комуністичного боку в тому самому часі згинули 5.552 вояки. Комунікат підкреслює, що ці втрати стосуються не так боїв в обширі Сайґону, як узагалі на цілій території Південного В'єтнаму, при чому найбільш завзяті бої з найбільшими втратами були довкола бази в Донґа, проти якої Північний В'єтнам кинув цілу свою одну реґулярну дивізію. Загалом від 1 січня 1961 року американці втратили вбитими 22.951 вояка.

Спеціялісти уважають повітряну оборону за перестарілу

Колорадо Спрінґс, Колорадо. — Спеціялісти від повітряної оборони уважають, що теперішня оборона проти можливої атаки з повітря є перестаріла, бо вона збудована 10 років тому, коли з повітря загрожувати могли тільки міжконтинентальні бомбовики, а тепер існує нова зброя — ракети. В 1958 році розбудовано алярмову систему так зв. НОРАД (Північноамериканську Повітряну Оборону), яка мала повідомляти про небезпеку ворожої повітряної атаки. Алярм про небезпеку від ворожих бомбовиків давав відповідний час на те, щоб можна було приготовитися до оборони. Тепер далекосяжні ракети зайняли місце бомбовиків і алярм зможе повідомити про небезпеку від них тільки на кільканадцять мінут наперед, що не залишає часу на підготову до оборони. В Оттаві і у Вашинґтоні в найближчому часі мають вирішити, яким способом підготовитися до оборони проти небезпеки з повітря. Уряд ЗСА вже поробив деякі кроки в справі оборони проти ворожих ракет. Коштом 5-ох більйонів дол. мали б розмістити протиракетну зброю в цій країні, щоб в 1975-му році, коли комуністичний Китай матиме від 25 до 75 далекосяжних керованих ракет, мати оборону проти цієї зброї. Крім цього вирішено в Департаменті Оборони змодернізувати протиповітряну оборону. Канада, як партнер ЗСА в справі повітряної оборони, вирішує цю справу зі свого становища.

ЩЕ ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ ПРАВ ЛЮДИНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

неволення української людини та української нації в тому фіктивному „союзі" фіктивних держав.

За десять днів мого побуту в Тегерані ні одна державна делеґація, ані одна недержавна, але заступлена там організація, не підняла свого голосу протесту в обороні порушування і нехтування прав людини в т. зв. СССР. Не тільки української людини, але людини взагалі. Ніхто не важився засудити СССР чи радше Москву за процеси і засуди письменників у Москві чи Ленінграді, не говорячи вже про Київ, Львів чи Одесу.

В той самий час Москва в унісон з делеґаціями своїх „суверенних" республік, не тільки вихваляла свої „найпередовіші" закони для „добра і щастя совєтської людини", але в найгостріший спосіб таврувала й домагалася направлення лиха в ділянці нехтування прав людини, м. ін., в таких країнах: ЗСА, яка, за твердженням делеґатів СССР, пересякла теоріями і практикою расизму, дискримінації, імперіялізму, капіталістичного визиску працюючих мас тощо; Південна Африка, яка своєю політикою „апартгейду" виключає себе з сім'ї таких цивілізованих країн, як СССР; Західня Німеччина повинна негайно здавити залізною рукою відродження там нацизму і т. д.

Поліна в своїх власних очах не бачили делеґації „соціялістичних країн", але тріски в чужому оці підносили до величини кремезних дубів. І ніхто навіть в обороні власного імени не встав і не вказав на поліно в оці Москви. Зробили це ми.

І якщо так було на всіх попередніх нарадах, на яких розглядали права людини, — а виглядає, що так воно було, — то не слід дивуватися проф. Недбайлові, голові делеґації „Української РСР" на Тегеранській конференції за його „святий гнів" і обурення на нас за те, що ми, мовляв, нашими ділами й різними інтервенціями надщербили його престиж і довір'я до його „правдомовности" — в ділянці прав людини. Йому завжди вірили наслово... А тут виявляється, що його слова підшиті брехнею.

— — —

Американський журналіст Джеймс К. Андерсон, виклопотав мені ще одно інтерв'ю: з „Макомб Дейлі", щоденником, який появляється в повітовому місті Мавнт Клеменс, 25 миль на північний схід від Дітройту, з понад 100-тисячним населенням. Газета популярна й читана майже подвоїла свій тираж внаслідок газетного страйку в Дітройті. Це інтерв'ю тривало біля дві години, бо молодий репортер мало орієнтувався в проблематиці Сходу Европи, проте надзвичайно цікавився тамошніми подіями. Ми погоджувалися, що події в Україні, в Чехо - Словаччині, в Румунії, в Греції і ін. тісно пов'язані ідейними засновками та політичними концепціями і що вони можуть стати початком розвалу останньої колоніяльної імперії в світі, побудованій на обмані і насильстві.

ЛІТНІ ТАБОРИ ЮНАЦТВА СУМА в 1968 р.

ОСЕЛЯ СУМА в ЕЛЛЕНВІЛ, Н. Й.

1. **Виховно-відпочинкові — від 30 червня — 24 серпня**
   а) Підтабір для Молодших Юначок
   б) Підтабір для Молодших Юнаків
2. **Виховно-Вишкільний — від 30 червня — 10 серпня**
   а) Підтабір для Старших Юначок
   б) Підтабір для Старших Юнаків
3. **Вишкільний табір для: — від 11 серпня — 30 серпня**
   а) кандидатів на Впорядників 1 ст.
   б) кандидатів на Впорядників 2 ст.
   в) кандидатів на Виховників 1 ст.

Молодше Юнацтво, що залишатиметься довше як два тижні в таборі, творитиме спеціяльні підтабори з окремими програмами.

Старше Юнацтво, що залишатиметься довше як два тижні в таборі, творитиме окремі мандрівні табори в Кетскільських горах.

4. **Підготовчий табір до Здвигу — від 25 серпня — 2 вересня**
   а) Підтабір Старших Юначок
   б) Підтабір Старших Юнаків

В цьому таборі візьме участь все старше Юнацтво стейтів: Ню Йорк, Массачусетс, Коннектікат, Пенсильвенія і Меріленд.

ОСЕЛЯ СУМА в БАРАБУ, Вісконсин

1. **Вишкільний табір для — від 22 червня — 6 липня**
   а) кандидатів на Впорядників 1 ст.
   б) кандидатів на Впорядників 2 ст.
   в) кандидатів на Виховників 1 ст.

В цьому таборі візьме участь Старше Юнацтво і Дружинники стейтів: Міннесота, Вісконсин, Огайо, Іллінойс і Мічіґен.

2. **Табори для Юначок: — від 6 липня — 21 липня**
   а) Підтабір Молодших Юначок
   б) Підтабір Старших Юначок
3. **Табори для Юнаків: — від 27 липня — 17 серпня**
   а) Підтабір для Старших Юнаків
   б) Підтабір для Молодших Юнаків

ОСЕЛЯ СУМА „КИЇВ", ДІТРОЙТ, Мічіґен

1. **Виховно-Відпочинковий — від 6 липня — 21 липня**
   а) Підтабір Молодших Юначок
   б) Підтабір Молодших Юнаків
2. **Виховно-Вишкільний — від 6 липня — 21 липня**
   а) Підтабір Старших Юначок
   б) Підтабір Старших Юнаків
3. **Спортовий табір для: — від 17 серпня — 25 серпня**
   а) Старших Юначок
   б) Старших Юнаків
4. **Підготовчий табір до Здвигу — від 25 серпня — 2 вересня**
   а) Підтабір Старших Юначок
   б) Підтабір Старших Юнаків

В спортовому таборі візьме участь Старше Юнацтво з цілого терену ЗСА.

В підготовчому таборі до Здвигу візьме участь все Старше Юнацтво стейтів: Міннесота, Вісконсин, Іллінойс, Огайо і Мічіґен.

ОСЕЛЯ СУМА „ХОРТИЦЯ" в ГАНТІНҐТОН, Огайо

1. **Виховно-Відпочинковий — від 28 липня — 11 серпня**
   а) Підтабір Молодших Юначок
   б)) Підтабір Молодших Юнаків
2. **Виховно-Вишкільний — від 28 липня — 11 серпня**
   а) Підтабір Старших Юначок
   б) Підтабір Старших Юнаків
3. **Табір для Дружинників — від 6 вересня — 12 вересня**
4. **2-га Крайова Зустріч Дружинників — від 13 вересня — 15 вересня**

ОСЕЛЯ СУМА „ХОЛОДНИЙ ЯР", ФЛІМОРЕ, Н. Й.

1. **Виховно-Відпочинковий — від 30 червня — 28 липня**
   а) Підтабір Молодших Юначок
   б) Підтабір Молодших Юнаків
2. **Виховно-Вишкільний — від 30 червня — 28 липня**
   а) Підтабір Старших Юначок
   б) Підтабір Старших Юнаків
3. **Табір для Дружинниць — від 6 вересня — 12 вересня**

СТЕЙТОВИЙ ПАРК в НЮ УЛЬМ, Міннесота

1. **Виховно-Відпочинковий — від 29 червня — 13 липня**
   а) Підтабір Молодших Юначок
   б) Підтабір Молодших Юнаків
2. **Виховно-Вишкільний — від 29 червня — 13 липня**
   а) Підтабір Старших Юначок
   б) Підтабір Старших Юнаків

Зголошуватись до таборів належиться через місцеві Осередки і Відділи Юнацтва СУМА.

ГОЛОВНА УПРАВА СУМА

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЬМ КІНОСТУДІЇ ЯРОСЛАВА КУЛИНИЧА

ВСТАНЕ УКРАЇНА!

КОЛЬОРОВИЙ ЗВУКОВИЙ, 2 ГОДИНИ ВИСВІТЛЕННЯ

Широко і всебічно насвітлює перебіг найбільшої в житті української еміґрації події — Першого Світового Конґресу Вільних Українців у Ню Йорку, в днях 12-19 листопада 1967 року.

Цей фільм, що його покази відбуваються під патронатом УККА, повинен оглянути кожний українець. Герої фільму — вільні українці з майже 20 країн світу.

ПРЕМ'ЄРА ФІЛЬМУ в УНДомі в НЮ ЙОРКУ
в СУБОТУ, 25-го ТРАТНЯ 1968, год. 5:30 і 8 веч.
в НЕДІЛЮ, 26-го ТРАВНЯ, год. 3:00, 5:30 і 8:00
в ПОНЕДІЛОК 27-го ТРАВНЯ, год. 7:30
в ВІВТОРОК, 28-го ТРАВНЯ, год. 7:30

ОКРУЖНА ТАБОРОВА КОМІСІЯ
— повідомляє —
що на Пластовій Оселі

„ПИСАНИЙ КАМІНЬ" (б. Клівленду)

відбудуться

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ

для ПЛАСТУНОК (новачки і юначки) і
для ПЛАСТУНІВ (новаки і юнаки)
в часі від 6-го ЛИПНЯ до 27-го ЛИПНЯ 1968 р.

ЗГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ ПЛАСТОВІ СТАНИЦІ ДО ДНЯ 31-го ТРАВНЯ 1968 Р.

86-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЮАРКУ, Н. Дж.
Год. 10-та рано до 6-ої веч.

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА і КУЛЬТУРИ

Субота, 25-го травня 1968 року
в Short Hills Mall Shopping Center
Short Hills, N.J.
Год. 2-га по пол.

ПОКАЗ НОШІ

ВСТУП ВІЛЬНИЙ

THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S.

The 50th Anniversary of the Ukrainian Revolution *Historical Conference*

12:30 P.M.:
Professor Omeljan Pritsak (Harvard University): Opening address.

First Session: 12:40-2:10 P.M.:
Volodymyr Stojko (Assistant Professor, Manhattan College): "The Attitude of the Russian Provisional Government Toward Ukrainian Independence".
Chairman: **Michael M. Luther** (Associate Professor, Hunter College); Comments by: **Richard Mills** (Assistant Professor, Fortham University); **Michael Jaworsky** (Assistant Professor, Hunter College).

Second Session: 2:15-3:45 P.M.:
Oleh Fedyshyn (Assistant Professor, Richmond College): "German Plans for the Ukraine during World War I".
Chairman: **John T. von der Heide** (Associate Professor, Drew University); Comments by: **Roger Moorhus** (Lecturer, Richmond College); **Ihor Kamenetskyj** (Associate Professor, Central Michigan University).

Third Session: 4:00-5:30 P.M.:
Piotr S. Wandycz (Associate Professor, Yale University): "Petlyura—Pilsudski Cooperation Against the Background of the Ukrainian-Polish Relations".
Chairman: **Joseph Rothchild** (Associate Professor, Columbia University); Comments by: **M. K. Dziewanowski** (Professor, Boston University); **Ivan L. Rudnycky** (Associate Professor, The American University).

THE CONFERENCE WILL BE HELD ON
SATURDAY, MAY 25, 1968, at 12:30 P.M.
at the Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, N.Y.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

Шоста Конференція

УКРАЇНСЬКИХ ІСТОРИКІВ І ДОСЛІДНИКІВ СУСПІЛЬНИХ НАУК

ПРИСВЯЧЕНА

50-річчю Української Революції

1:00 дня:
Професор Олександер Оглоблин: Відкриття Конференції.

Перша сесія: 1:10-2:40 дня:
Професор Іван Лисяк-Рудницький (Американський Університет у Вашинґтоні): „Четвертий Універсал на тлі української політичної думки".
Головує: **професор Всеволод Голубничий** (Гантер Коледж).

Друга сесія: 2:45-4:15 дня:
Професор Василь Маркусь (Університет Лойоли): „Жан Поліссіє і його роля в українських подіях в 1917-1918 роках".
Головує: **професор Ярослав Білінський** (Штатний Університет Делавер).

Третя сесія: 4:20-5:50 дня:
Професор Тарас Гунчак (Ратґерс Університет): „Україна в час гетьмана Павла Скоропадського".
Головує: **професор Ярослав Пеленський** (Колюмбійський Університет).

КОНФЕРЕНЦІЯ ВІДБУДЕТЬСЯ
в НЕДІЛЮ, 26 ТРАВНЯ 1968 р. від 1-ої год. дня
в приміщенні Академії: 206 Вест 100 вул., Н. Й.

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ, ЩО НАШ ДОРОГИЙ ПОБРАТИМ ПО ЗБРОЇ, ПІДСТАРШИНА 1-ої УД УНА, БУВ. ГОЛОВА Б-ВА „БРОДИ-ЛЕВ" І ОДИН З ЙОГО ОСНОВОПОЛОЖНИКІВ

ПАНТЕЛЕЙМОН ШУГАН

ВІДІЙШОВ ВІД НАС У ВІЧНІСТЬ.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА Б-ВА „БРОДИ-ЛЕВ"

Ділимося сумною вісткою з Ріднею і Знайомими, що дня 19-го травня 1968 року відійшла від нас у Вічність, в Сікокусі, Н. Дж., проживши 80 років наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

ІРИНА з ЛЕВИЦЬКИХ СЕМЕНЮК

вдова по бл. п. отцю МИКОЛІ, пароховi Переволоки кол. Бучача, Україна.

ПАНАХИДА за Спокій Душі буде відправлена 21-го травня ц. р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Ковальчика, 129 Ґренд Ст., Джерзі Сіті, Н. Дж.

ПОХОРОН — у середу, 22-го травня 1968 р. о год. 10-ій ранку до церкви св. ап. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж., та звідтіль на цвинтар Арлінґтон.

У глибокому смутку:
дочка — МАРІЯ РИХВИЦЬКА з мужем ІВАНОМ
син — МИРОН з дружиною ПЕТРУНЕЛЕЮ
син — ЗИНОВІЙ з дружиною ДОМІНІКОЮ
внуки: БОГДАН ПОДОЛЮК з дружиною ХРИСТЕЮ
МИКОЛА й ІРИНА СЕМЕНЮК
Ближча і дальша Родина в Америці і Україні

З великим жалем і болем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього відійшов у Вічність 18 травня 1968 року по довгій серцевій недузі наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п. Пантелеймон Шуган

уродж. 7-го жовтня 1908 року, с. Покропивна, Тернопіль, Україна, був. в'язень польських і німецьких тюрем, підстаршина 1-ої Української Дивізії УНА, член Українського Робітничого Союзу, Українського Народного Союзу, ОДВУ, основоположник Братства „Броди-Лев" та інших організацій.

ПАНАХИДА в понеділок, 20-го травня 1968 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН у вівторок, 21-го травня 1968 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Юра, де о год. 10-ій відправиться Служба Божа, а опісля на Український Цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У великому смутку:
СОФІЯ — дружина
сини: ІГОР з дружиною ОЛЕЮ, МАРЧИК — внук ЯРЕМА
дочка — РОМА
брат — СТЕПАН з дружиною ЕВСТАХІЄЮ
братанки: МАРІЯ з мужем ЯРОСЛАВОМ ТОМОРУҐ
ЮРІЙ з дружиною НАНОЮ і дітьми
тітки — АННА АНТОНЯК і КАТРЯ ВІГУС
вуйко — ПЕТРО КУШНІР
сват — ПАНАС КИРИЧЕНКО
Брати і Сестри в Україні та дальша Родина в Канаді і Америці

WANTED BY THE FBI

JAMES EARL RAY, also known as Eric Starvo Galt, Harvey Lowmyer, John Willard, James McBride, James Walton, W. C. Herron and James O'Conner.

James Earl Ray, a Missouri prison escapee, sought under the alias Eric Starvo Galt in connection with the gunshot slaying of civil rights leader Dr. Martin Luther King, Jr., is one of the FBI's "Ten Most Wanted Fugitives." FBI Director J. Edgar Hoover ordered the special addition of Ray to the "Top Ten" list to insure widespread dissemination of Ray's photograph and description to speed his location.

Ray has been intensively sought since the murder of Dr. King on April 4, 1968, as he stood on the balcony of a Memphis, Tennessee, motel. An exhaustive FBI fingerprint search, comparing latent fingerprints uncovered in the Dr. King case against fingerprints of over 53,000 persons on whom wanted notices were posted, determined that Galt and Ray are identical.

A Federal warrant, issued at Birmingham, Alabama, on April 17, 1968, charges Ray, under the alias of Galt, with conspiring to interfere with a Constitutional Right of a citizen. Ray, who escaped on April 23, 1967, from the Missouri State Penitentiary, is also sought for unlawful flight to avoid confinement for robbery. His long criminal record also includes convictions for burglary and forging U.S. Postal Money Orders.

A white American, born in Alton, Illinois, on March 10, 1928, Ray is 5'10'' tall, weighs 163 to 174 pounds, has blue eyes and short brown hair. He has a nervous habit of tugging at an ear lobe and his left ear protrudes noticeably. Known as a "loner" and "drifter," Ray has worked as a baker, laborer and color matcher. He has taken dancing lessons and completed a course at a school of bartending.

Consider Ray armed and extremely dangerous. Report any information concerning him to the nearest FBI office.

ВИСТАВКА „ПОЛЬЩА СЬОГОДНІ" В КИЄВІ

„Через кілька днів в столиці України відкриється виставка „Польща сьогодні". Вона ознайомить киян з економічними, науковими і культурними досягненнями ПНР. Буде показано також нові експортні товари, представлені рядом зовнішньоторговельних підприємств країни." „Молодь України" з 12 травня повідомила також, що для „пояснення" розвитку Польщі шляхом соціялізму прийдуть до Києва кілька десятків політично - вивірених польських журналістів . . .

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СЕРЕДА, 22-го ТРАВНЯ 1968 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Загальні збори 216 Відд. - Сірого Лева, о год. 8-ій веч. в Пластовому Домі, ріг 10-ої і Дунненнон вул. — Б. Одежинський, секр.

СУБОТА, 25-го ТРАВНЯ 1968 р.

ВАШИНГТОН, Д. К. Річні загальні збори Т-ва Україна — 15 Відд. о год. 5:30 по пол. в домівці Укр. Кат. Церкви при 4817 Блеґден Аве. П.З., із звичайним порядком нарад. Прохаємо всіх ВШ. Членів та всіх осіб заінтересованих справами життєвого забезпечення до участи у Зборах. — Управа.

НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ!

В п'ятницю, 24-го травня 1968 року
о год. 7:30 веч.
в ДОМІВЦІ Т-ВА „ДНІСТЕР", 361-го ВІДДІЛУ УНС при 119 Еве. „А", між 7 і 8 вулицями в Ню Йорку
— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ і околиці

до участи в яких запрошені Урядовці, Представники та конвенційні Делеґати наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 46, 66, 69, 86, 88, 117, 129, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 210, 211, 256, 267, 293, 310, 325, 327, 361, 393, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Принняття протоколу попередніх Зборів.
4. Звіти з діяльности Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Уділення звільнення Окружній Управі.
7. Вибір Окружної Управи та Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1968 рік.
9. Доповіді Головних Урядовців.
10. Дискусія та ухвали.
11. Закриття зборів.

У святочній частині Зборів відбудеться вручення почесної плякети Нюйоркській Окрузі за працю в 1967 р. та плякети нового члена Клюбу Заслужених Союзовців п. Миколі Хоманчукові, секретареві 5-го Відд. УНС в Асторії, й зірок заслуги давнім членам Клюбу, д-рові Василеві Палідворові і інж. Іванові Василишинові.

У Зборах візьмуть теж участь
ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ.

Закликаємо всі Відділи і їх уряди та конвенційних Делеґатів, як і інших активних союзовців, взяти участь у цих Зборах.

ПІСЛЯ ЗБОРІВ — ПЕРЕКУСКА

За Управу Окружного Комітету:
І. ФЛИС, голова — ІВАН МАЛЕЦЬ, секретар

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЦІКОН МИХАЙЛО, член Т-ва Запор. Січ — 367 Відд. УНС в Рочестері, Н. Й., помер 7 квітня 1968 р. Нар. 14 листопада 1914 р. в Золотній, Новий Санч, Зах. Україна. До Т-ва вступив в лютім 1952 р. Полишив в смутку дружину Вікторію, 2 доньки Анну і Марію, сина Михайла, брата й сестру на рідних землях. Похорон відбувся 10 квітня 1968 р. з пох. заведення до церкви св. Йосафата, а відтак на цвинтар Holy Sepulchre при участи родини, знайомих і членів Т-ва.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Попович, секр.

ІВАН ВАСИЛЬКІВ, був. голова 123 Відд. УНС в Скрентоні, Па., попередньо секретар 162 Відд. в Скрентоні, Па., помер 23 березня 1968 р. на 81 р. життя. Покійний походив з Рави Руської, Західна Україна. До ЗСА прибув 1906 р. Полишив в смутку 3 дітей і 3 внуків. Похорон відбувся 25 березня 1968 р. з пох. заведення а відтак на Abington Hill Cemetery, при участи родини, знайомих і членів Відділу.
Вічна Йому Пам'ять!
Іван Голик, секр.

ІВАН КУЗІВ, член Т-ва Укр. Січ — 59 Відд. УНСоюзу в Бриджпорті, Конн., помер 4 травня 1968 р. Покійний походив з с. Станьків, пов. Калуш, Зах. Україна. До УНС і Т-ва вступив 29 листопада 1916 р. Покійний нар. 1894 р. У Відділі був касиром і бібліотекарем. Лишив у великому смутку доньки Анну і Марію, двох зятів і 4 внуків. Похорон відбувся 7-го травня 1968 р. з похор. заведення до Укр. Православної Церкви при участи родини, знайомих і членів Т-ва. Похований на цвинтарі св. Ів. Хрестителя, Стратфорд, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Галькевич, секр.

ЗОФІЯ ІВАНИЦЬКА, членка 61-го Відд. УНС в Latrobe, Pa., померла 6 квітня 1968 р. на 61 р. життя. Залишила в смутку мужа Стефана, 4 сестри і 2 братів. Похорон відбувся 9 квітня 1968 р. з укр. кат. церкви св. Володимира, Jeannette, Pa., а відтак на цвинтар Spring Welly, Delmont, Pa.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа Відділу

МИХАЙЛО ЛИСИК, член 61 Відд. УНС в Latrobe, Pa., помер 13 квітня 1968 р. на 79 р. життя. Полишив в глибокому смутку дружину Марію, 2 синів і доньку. Похорон відбувся в Світлий Вівторок з Укр. Кат. Церкви на цвинтар Holly Kalwary, New Alexandria, Pa.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПЕТРО МУЦИН, член основник 240 Відділу УНС ім. Є. Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 25 квітня 1968 р. на 66 р. життя. Покійний нар. 20 квітня 1902 р. в с. Подільці, пов. Рудки, Україна. Полишив у смутку дружину Катерину та 4 доньки: Марію Мудрак з чол. Василем, Стефанія, Анна Пірсон з чоловіком і Наталія та 9 внуків. Похорон відбувся 27 квітня 1968 р. до місцевої церкви св. ап. Петра і Павла та на цвинтар св. Петра і Павла в Парма, Огайо, при участі рідних, приятелів та союзовців.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ОСИП ПОДОЛЯК, член 353-го Відд. УНС в Ню Бранcвік, Н. Дж., помер 19 квітня 1968 р. Покійний походив з села Вербиця, пов. Бібрка. Залишив на рідних землях дружину Катерину та сина Ігоря. Управа Відділу, якої Покійний був членом, а також Укр. Громада Ню Брансвіку — Бавнд Бруку прощає щирого українця та відданого громадського діяча.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

СЕМ ПОТОЧНЯК, член 21-го Відділу УНС в Джансон Сіті, Н. Й., помер 15 березня 1968 р. на 76 р. життя. Полишив у смутку 4 доньки, 3 синів, 12 внуків і 3 правнуки, а також 2 братів, один живе у Брукліні, Н. Й., другий на Україні у с. Брижава звідки Покійний походив. Маючи 19 літ приїхав до ЗСА і поселився в Скрентоні, Па., а опісля у Бінгемтоні, Н. Й. де і помер. Належав до укр. кат. церкви Неп. Зачаття, де відбулися похорони. Тлінні Останки похоронено на Парафіяльному цвинтарі, Касел Крек.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ЖЕНЕТ АНН КОВАК, членка Молод. Департ. — 355 Відд. УНС в Ст. Джозеф, Міз., померла трагічно 1-го березня 1968 р. на 17 р. життя. Покійна нар. у Ст. Джосеф, дня 13 травня 1951 р. Залишила у смутку своїх родичів, братів та сестер. Похоронено Покійну на Мт. Олівет цвинтарі, 4-го березня 1968 р.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

МИХАЙЛО ПРУС, член Т-ва ім. І. Франка — 93 Відділ УНС в Сентрал Фолс, Р. Ай., та був. його секретар і предсідник, помер 25 квітня 1968 р. на 78 р. життя. Полишив у великому смутку дружину Анну та брата в Україні. Похорон, при участи родини, знайомих та членів Відділу відбувся 27 квітня 1968 р. з пох. заведення на український цвинтар в Камберланд, Р. Ай.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

СТЕФАН МИГАЛЬ, член Т-ва Т. Шевченка — 6 Відд. УНСоюзу в Hastings-on-Hudson, N.Y., помер 24 березня 1968 р. на 49 р. життя. Покійний залишив в смутку дружину Марію, сина, 2 братів і 2 сестри. Похорон відбувся 26 березня 1968 р. при участи родини і знайомих.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Вовк, секр.

ЮЛІЯ СИСАК, членка Б-ва св. Ів. Хрестителя — 292-ий Відд. УНС в Дітройті, Миш., померла 4 квітня 1968 р. Покійна нар. 18-го листопада 1890 р. в с. Лацьке, пов. Станиславів, Україна. Полишила у смутку 3 доньки: Анну, Марію і Олену. Похорон відбувся 8-го квітня 1968 р. з пох. заведення до церкви св. І. Хрестителя при участи рідні, членів Б-ва та приятелів. Тлінні Останки Покійної спочивають на кладовищі Michigan Memoriaf, Flat Rock, Mich.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Федик, секр

АНДРІЙ ГРАДОВСЬКИЙ, член Б-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. УНС в Дітройті, Миш., помер 1-го квітня 1968 р. Покійний нар. 26-го грудня 1932 р. По смерті свого батька, провадив похоронне заведення до кінця свого життя. Полишив у смутку дружину Марію, сина Івана, 2 доньки: Катерину і Хрестину. Похорон відбувся 6-го квітня 1968 р. з пох. заведення до церкви св. І. Хрестителя при участи рідні, членів Б-ва та приятелів. Тлінні Останки Покійного спочивають на Holy Sepulchre Cemetery, Southfield, Mich.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Федик, секр.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ТАРЗАН, Ч. 6000. Щасливий кінець!

— Джов! — щасливо кричала дівчина. — Я знала, що ви прийдете по мене. Бішоп сміявся. — Очевидно . . . Не дивлячись на все, що сталося . . .

— Це був гіркий досвід, та якщо він зробив жінку з вас, то він виплатився.

Айві Вайнс зітхнула, — Ви будете знати, мій дорогий, ви побачите . . .